

SUŽAVANJE

PROSTOR Se sužava: dok je nama opština Stari grad prošle nedelje zabranila akciju „A gde su komunisti?“ na Trgu republike, Skupština Srbije je kovala zabranu okupljanja u svom ataru; otvoreno pismo sindikata „Novosti“ Aleksandru Vučiću, koje smo objavili pre dva četvrtka, i koje su u prošlom broju Biltena podržali i radnici „Stamparje Borba“, izazvalo je samo napad uprave „Novosti“ (koju kontroliše Vlada) na sindikat, pa sindikat novim otvorenim pismom insistira da im se premijer ipak obrati malo neposrednije; Milanka Janošević skreće pažnju na napore Novog bioksa Zvezda da se razvija u skućenim uslovima okupacije; Ljudevit Kolar nam je pre dva broja nавијао pokušaj ratnih veterana svih nekada zaraćenih strana da prošire polje svog političkog delovanja. U ovom broju nas izveštava o dometima pokušaja. Milovan Pisari zaključuje analizu završne reči Olivera Antića nakon koje je sud usvojio zahtev za rehabilitaciju Draže Mihailovića i njegove politike. Osećanje skućenosti kakvom je objašnjenje suvišno. Iskustvo skućenosti nam je ogromno. Iskustvo u razmeni različitih iskustava skućenosti takođe nam ne manika, mada je često haotično i često smo napolna artikulisani, no dobro. Kako upotrebiti ovo iskustvo pitanje je koje razmatramo u petak u 18h u okviru napora Imenovati To ratom. Učitelj neznanica i njegovi komiteti

LAŽNA ISTORIJA SE ISPLATI. NAROČITO ZA REHABILITACIJU DRAŽE MIHAJLOVIĆA (3)

Poslednji deo kratke analize faktografskih falsifikata iznošenih tokom završne reči Olivera Antića (a oveđ ih nisam ubrajao sve, jer za to je potrebno mnogo više vremena), odnosi se na nekoliko interesantnih podataka o nekim osobama koje su često predstavljene kao mučenici i žrtve komunističkog terora.

Joanikije Lipovac teško bolestan uhapšen od OZN-e i ubijen na Bukulji 1945. godine. Mitropolit crnogorsko-primorski Joanikije bio je sve vreme rata u odličnim odnosima sa italijanskim i nemackim okupatorima u Crnoj Gori, kao što svedoči mnogi izvori, uključujući fotografije i snimke. 1944. godine, sa oko 70 svestrašnika, našao se u koloni od oko 12.000 crnogorskih četnika (i 6.000 civila) koji su krenuli ka Austriji i koje je predvodio Pavle Đurišić. Uhapšen je u Celju u maju 1945. godine i prebačen u Beograd, da bi potom bio streljan na Bukulji kao narodni izdajnik.

Nekatije Krulj mitropolit dabrobosanski, Irinej Čirin episkop bački, mitropolit Arsenije i svii ostali sveštenici „brutalno mučeni“ od komunista – da su mnogi predstavnici raznih vera doživeli tešku sudbinu naročito u prvim posleratnim godinama, nema sumnje, iako nam još nedostaje jedna ozbiljna naučna studija o tome. Ipak, najčešće su komunisti krenuli na one koji su na jedan ili drugi način saradili sa okupatorima, ili koji su imali neku mutnu prošlost, na primer blisku fašističku ideologiju, kao što su na primer bili Vladika Velimirović (sada svetac) i njegovi sledbenici. Nekatije Krulj na primer našao se kao član Svetog sinoda koji je za vreme rata bio na čelu Srpske pravoslavne crkve i koji je itekako slušao okupatora i podržavao Nedića. Krulj je jedan od najznačajnijih potpisnika „Apela srpskom narodu“ koji je Nediceva vlada objavila u avgustu 1941. godine i u kojem je pozivala na lojalnu saradnju sa Nemcima i na borbu protiv komunista. Neki su odbili da ga potpišu, ali 546 lica, među kojima Krulj, očigledno nisu, lako u crkvom i česta državnom jeziku svi su smatrani mučenicima, možda bi ipak trebalo malo bolje istraživati njihovo prošlost pri dolasku na vlast komunista.

Radoslav Grujić (Beogradski Univerzitet) koji je predložio Nedicevoj vladi

da organizuje odbor za registrovanje i opis uništenih i otečih srpskih crkvenih dragocenosti, proglašen je ratnim zlodincem – Sve tačno, otkrile. Grujić je bio profesor istorije Srpske Crkve na Bogoslovskom fakultetu u Beogradu od 1937. godine. Tada je počeo i da prikuplja materijale za muzejsku zbirku i da evidentira crkveno-umetničke predmete u Jugoslaviji i u inozemstvu. 1942. godine postavljen je za upravnika Crkvenog muzeja. Predlog da registruje i opše uništene i oteče srpske crkvene dragocenosti dao je komunističkim vlastima preko Svetog arhijerejskog sinoda. Komunisti nekim čudom nisu uništili sve što je bilo u vezi sa crkvom, pa dragocenosti koje su pronađene a koje su bile odnesene sa teritorije SR Srbije i nalazile se u Zagrebu, vraćene su u Beograd i podelate Srpskoj pravoslavnoj crkvi; za ostale stvari, one koje potiču sa teritorije Hrvatske, naredeno je da tamo i ostanu. Grujić je istovremeno lišen nacionalne časti zbog predavanja koja je za vreme okupacije držao na Kolarcu i koja je prenosio Radio Beograd.

Ono što je možda najinteresantnije jeste da i je Grujić bio među potpisnicima „Apela srpskom narodu“. Viši sud u Beogradu ga je rehabilitovao 2014. godine.

Pavle Đurišić – Na kraju, iako nije direktno pomenut u Antićevoj završnoj reči, vredi utrošiti nekoliko reči o jednom od najpoznatijih četničkih komandanata, a to je Pavle Đurišić. Naime, već su se čule glasine o mogućnosti da se i on rehabilituje, a pošto su ga već školski udžbenici rehabilitovali, kao i neki istoričari, plasman se da će doživeti i taj triumf revisionističke laži.

U istoriografiji, kako domaći tako i strani, njegova uloga je potpuno rasvetljena. Kao poseban izaslanik Draže Mihailovića u Crnoj Gori, njegov zadatak se sastojao od neprekidne borbe protiv partizana, ali i od čišćenja teritorija od nesrpskog stanovništva. Već početkom 1942. godine njegove trupe deluju u savremenom skladu s italijanskim vojskom, od kojeg redovno

Imenovati TO ratom

OTVORENO PISMO SINDIKATA NOVINARA SRBIJE, SINDIKALNA ORGANIZACIJA „NOVOSTI“ predsedniku Vlade Republike Srbije Aleksandru Vučiću

Poštovani g. Vučiću

Sindikat novinara „Novosti“ nedavno Vam se obratio otvorenim pismom i obavestio Vas o dramatičnoj situaciji u našoj Kompaniji kojom upravlja Vlada Srbije i, istina, nezvaničnoj izjavi generalnog direktora i glavnog i odgovornog urednika Ratka Dmitriovića, da u septembru u našoj zgradi „neće postojati ništa“.

Odgovor je stigao odmah, nažalost, ne od Vas, već od rukovodstva Kompanije koje do sada nije reagovalo na više pismenih zahteva representativnih sindikata da nam dostave informacije od izuzetnog značaja za radno pravni i socijalni položaj zaposlenih:

- Naš sindikat optužen je da je otvorenim pismom Vama „odošlo poslovno tajnu“ i, direktno odgovoran za prekid saradnje pojedinih firmi sa našom Kompanijom“ a samim tim i „nemoćnost isplate zarada“ čime prelazi poslovodstvo svoju nesposobnost za vođenje Kompanije pokušava da prebací na sindikat što je, složite se, besmisleno;

- na najbliži Dmitriovićevi saradnici javno su pozvali na „rasturanje“ naše sindikalne podružnice u „Novosti“;

- usledila su iščlanjenja pojedinih kolega iz našeg sindikata

I sve to dešava se upravo dok se u Budvi održava Godišnja skupština Evropske federacije novinara na kojoj je izražena zabrinutost zbog rastućeg nepoštovanja radnih prava novinara i medijskih radnika na Balkanu i koju su osim delegata – članica, prisustvovale i predstavnici Evropske unije i OEBS-a.

Budući da pritisci na pojedine naše članove da napuste sindikalnu organizaciju ne menjavaju prinudeni smo da o ovim postupcima, nedozvoljenim prema srpskim zakonima i međunarodnim konvencijama čiji je potpisnik i Srbija, obavestimo međunarodne institucije i zatražimo podršku Svetske i Evropske federacije novinara i medijskih udruženja, asocijacije i sindikalnih organizacija.

S poštovanjem

U Beogradu, 8. junu 2015. godine

Izvršni odbor Sindikata novinara „Novosti“

PODRŠKA SINDIKATU NOVINARA „NOVOSTI“

Sindikat novinara Srbije (SINOS) daje punu podršku Sindikatu novinara „Novosti“ i poziva generalnog direktora i glavnog i odgovornog urednika Ratka Dmitriovića da ODMAH zaustavi hajku na članove naše sindikalne podružnice u toj Kompaniji i upozorava da je reč o kršenju zakona i nepoštovanju međunarodnih konvencija čiji je potpisnik i Srbija.

Naše kolege suočene su sa žestokim besom prvega čoveka „Novosti“ samo zato što su premijera Srbije obavestile o dramatičnoj situaciji u Kompaniji kojom većinski upravlja Vlada Srbije.

Rukovodstvo Kompanije optužilo je sindikat da zbog pisma Vučića došlo do otkazivanja nekih ugovora zbog čega, navodno, radnici neće primiti plate. Ovim spinovanjem Dmitriović i njegovi saradnici pokušavaju da prikriju odgovornost za neuspšeno rukovanje „Novostima“ i katastrofalne rezultate i da istovremeno radnike okrenu protiv svojih kolega koji se principijelno bore za poštovanje radnih i socijalnih prava svih zaposlenih u Kompaniji.

SINOS podseća da u zemljama Evropske unije poslodavci koji ne poštuju zakone završavaju u zatvoru i ukazuju da bi takve sankcije hitno trebalo pimeniti i u Srbiji kako bi se zaustavilo bahevanje moćnika.

U tom smislu SINOS podržava ocenu Hedvige Morai, izvršne direktorce Evropskog fonda za Balkan i dobitnice nagrade „Osvojanje slobode“ da u državama kao što je Srbija, uprkos pristojnim pravnim propisima, sloboda medija i izražavanja je ugrožena usled nedostatka vladavine prava i da EU treba da slobodu medija podigne na nivo političkog zahteva.

U Beogradu, 9. junu 2015. godine

Izvršni odbor SINOS

Izdavač:
Učitelj neznanica i njegovi komiteti

Urednik:
Ivan Zlatić

Dizajn i prelom:
Matija Medenica

donator:

partneri:

UČITELJ
NEZNALICA
I NJEGOVI KOMITETI

Imenovati
TO
ratom

Savez za radničko društvo

FONDACIJA ZA OTVORENO DRUŠTVO • OPEN SOCIETY FOUNDATION

SIGURAN POEN U GOSTIMA, ili DVA NA DOMAĆEM TERENU

ili: može li se u istu ravan staviti presecanje crvne vrpce lifta, biciklane ili čak WC-a na Gradskom groblju sa susretom veterana iz pet entiteta bivse Yuge, pet sukobljenih strana?

Krajem maja okupili su se ratni veterani svih pet sukobljenih regiona bivse Yuge na jednom od sada već uobičajenih okupljanja radi odavanja poštne stradala u sukobima u bivšoj Jugoslaviji, ovaj put u Kruševac, na poziv domaćina, udruženja „Graditelji mira“ iz Kruševca i pokrovitelja CNA (Centar za nenašinu akciju), sa sedištem u Beogradu i Sarajevu.

Osnovni povod za okupljanje bilo je polaganje cveta i odavanje pošte za desetoro poginulih u NATO bombardovanju Varvarinskog mosta, koje je održano sledećeg dana po dolasku u Kruševac.

Domaćini su se pokazali: u Kruševcu još vezanih svih pet sukobljenih regiona bivse Yuge dočekala Gradska vlada u Mozaik sali, što je propratila i novinarska ekipa TV Kruševac. Na početku susreta osećala se izvesna nelagoda, zbog neobičajenog susreta, sa kakvim domaćini do sada nisu imali iskustva – susret s veteranimi svih pet sukobljenih strana. Moglo se po pogledima koji lutaju Mozaik salom Grada Kruševca, i domaćina i novinarske ekipe videti kako pokušavaju identifikovati koji su „naši“, a koji su...

Duh koji od ranije vlada među prisutnim veteranimi svih pet entiteta veoma brzo je nadvladao sva prethodna osećanja i poneo sve okupljene. Ubrzo se nije moglo razaznati ko je domaćin, a ko gost.

Kruševac se kao domaćin pokazao domaćinski, obezbedio je nakon susreta u Gradskoj kući, imajući u vidu heterogeni sastav veteranske grupe, da ih ima i iz Bosne i Hercegovine i Hrvatske, i naravno Srbije, obilazak Gradske muzeja, crkve, spomen parka, uz turističkih vodiča i kustosu muzeja.

Dok su veterani obilazili i sa velikim interesovanjem propratili sve što su mogli videti i čuti, što je pažljivi domaćin pripremio, Kruševac je živeo svoje vreme, kao jučar, kao prekuće, ili kako će već živeti sutra. Iako je deo Kruševca znao za posetu, ničim se nije dalo primeti da gradom hodaju veterani svih pet sukobljenih entiteta bivše Yuge, danas skupa, smogavši snage da se zamene rukama mirovnjaka i poseju same pomirenja na, od davnih dana krvlju natopljenom tlu Kruševca.

Sutradan su se veterani otisnuli u Varvarin, na šesnaestogodišnjicu bombardovanja Varvarinskog mosta, kada je poginulo desetoro ljudi čiji je jedini greh bio što su se pogrešno trenutku našli na pogrešnom mestu, kada su NATO-snage bombardovale Varvarinski most, baš u vreme nedeljnog vašara, koji se dešavao u neposrednoj blizini mosta. U toj katastrofi medu desetoro poginulih naših se petnaestogodišnja čerka današnjeg gradonačelnika Varvarina, profesora matematičara Zorana Milenkovića. I pored takvog svog ličnog iskustva gradonačelnik je našao snage da se sastavi i sa veteranimi svih pet sukobljenih entiteta.

Ponovila se situacija iz Kruševca: u početku, pokušavaju se u grupi veteransi identifikovati oni „naši“. Veoma brzo brišu se sve granice i razgovor teče, kao da se vratilo neko vreme, možda i ne tako davnih dana, kada smo bili svi „naši“, posebno kada su palile i žarile reprezentacije Yuge u faubardu, košarci, vaterpolo.

Razgovoru se priključuju i starešine Vojske Srbije, i uključuju se u tok razgovora. U mnogim temama, slična su mišljenja i veoma slični stavovi. Pomenu žrtvama prisustvuje i Ministarstvo za odbrane. Jedinstvena prilika da se steknu poeni na svom terenu, a o istom trošku...

Pristupu veterana svih pet sukobljenih strana bivse Yuge u Kruševcu i na pomenu žrtvama stradala priklom bombardovanja Varvarinskog mosta, utaćenje je desetak dana uči samog događaja od strane domaćina i nosioca aktivnosti, Graditelji mira i CNA. Bilo je komotonu vremena da zaduženi za aktivnosti Ministra nadu mesto i prostor da ga uključe u celu pricu. Moje je skromno mišljenje da bi ovakav potez imao svoj odjek. Bila bi to dva sigurna poeni na domaćem terenu, ali prilika je propoštena. Valjda je lagodnije presecati crvne vrpce na liftovima i biciklana, nego sestiti oči sa veteranimi svih pet sukobljenih entiteta bivše Yuge.

Ali, da li je prostodružna nelagoda od současnja sa „njihovima“, kakva nas je zatekla u Kruševcu, jedini razlog da Ministar izbegne susret sa veteranimi svih pet sukobljenih strana, ili je to iz lagodnosti prema „našim“? Posebno u kontekstu nepotbine istine da u Srbiji od davne 1991. godine do današnjeg dana nije donet Zakon o veteranima, a da veterane po predlogu Zakona stvaraju u Ministarstvu za socijalnu, a ne u Ministarstvu odbrane, ako već ne mogu imati vlastito Ministarstvo.

Ko je danas spreman da prizna da je pre ozdravljanja vojnom pozivu najveći deo budućih, nepriznatih ili nepostežljivih veterana živeo nikada bolje, i nikada bolje, a najmanje su bili socijalni sluč